

MENDIOLA

“MarCel Chess Club”

L'artista **Mendiola** (Palma 1953), torna a trobar-se amb **Galeria Altair**, tres anys més tard de la seva primera exposició a aquest espai. Sota el títol “**MarCel Chess Club**”, transporta a l'espectador, mitjançant les seves escultures, al seu món simbòlic, ple de referències literàries.

Amb les paraules de l'artista: No és més que un joc de paraules, res a veure ni amb el mar ni amb el cel. És una “cucavela duchampiana” a la mallorquina que reuneix el seu nom amb la seva passió, els escacs.

Així va néixer aquesta dèria escultural, llegint la biografia que Calvin Tomkins va dedicar a Marcel Duchamp i al mateix temps rellegint “Alícia al país de les meravelles”.

Era una idea que es va reforçar veient l'exposició que el MACBA dedicà a John Cage. Hi havia al final del primer pis, una mica amagat, el tauler d'escacs que utilitzaren Duchamp i Cage a Toronto a la *performance* titulada “Reunió” i a sobre s'estrenà la pel·lícula de Burton sobre el llibre de Lewis Carroll, de la que no cal fer cap comentari.

L'única manera amb la qual vaig ser capaç d'unir-los era representar una partida d'escacs, amb un grup de figures que potser en principi semblen menys humanes del que són, però pel carrer en trobes moltes més com aquestes que com el David de Miquel Angel. Aleshores enlloc d'enfrontar-se les peces blanques contra les negres, el millor era posar un mirall enfront de només un grup. Un mirall que no és el de Alícia, que mai ningú no traspassa i el joc es converteix amb una lluita contra tu mateix. Que dur és mirar-te al mirall.

No hi ha possibilitat de victòria. Mai. No compteu les peces. Ho podria explicar com ho va fer Oteiza quan li demanaren per què havia col·locat catorze apòstols al fris de la basílica d'Arantzazu. “No hi cabien més” contestà l'artista basc. No és el cas. Quan mireu el tauler de front, veureu com no en manquen tantes.